

μία μεγάλη πυριτιδαποθήκη, ἐν ᾗ φυλάσσονται ὅπλα καὶ βόμβαι ἀπόθετοι.

Τὸ ὄλον τῶν ἐν Ἐρζεγοβίνη σταθμευόντων στρατευμάτων συνίσταται ὡς ἑξῆς:

1) Δεκατρία τάγματα πεζικοῦ κατὰ μέσον ὄρον ἐξ 600 ἀνδρῶν ἕκαστον ὑπὸ ἓνα ταγματάρχην.

2) Δύο τάγματα ὄροφυλακῆς ἐξ 700 ἀνδρῶν ἕκαστον. Ταῦτα εἶναι κλιμακῆδόν τοποθετημένα ἐπὶ τῶν Δάλματικῶν καὶ Ἐρζεγοβινακῶν μεθοριῶν. Εἰ καὶ ἀντεκατέστησαν τοὺς παλαιούς θακίβουζοῦκ, δὲν εἶναι ὅμως καὶ κρείσσονα τούτων. Προωρίσθησαν δὲ ἰδίως ἵνα βοηθῶσιν τὰ τελωνεῖα καὶ ἐπιτηρῶσι τὰς κινήσεις τῶν γειτόνων.

3) Ἐξ καὶ ἡμίσεια κανονοστοιχίαι, διανεμημένα ἐπὶ τῶν κυριωτέρων γρατιωτικῶν σταθμῶν.

4) Μία καὶ ἡμίσεια ἴλη ἵππικοῦ.

Ἐν συνόλῳ εἶναι 9,300 ἄνδρες, μετὰ 90 τηλεβόλων.

Πλὴν τῶν τακτικῶν στρατευμάτων εἶναι καὶ χωροφύλακες (ζαπιτιές) 351 πεζοὶ καὶ 128 ἑφιπποί, ἧτοι ἐν συνόλῳ 479 ἄνδρες.

^{Ἐπιταὶ τὸ τέλος.}

ΦΩΣΦΟΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Ἡ φωσφόρησις τῶν ὑδάτων τοῦ Ὀκεανοῦ ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐκίνησε τὴν περιέργειαν τῶν φυσικῶν ἐνεκα τοῦ μεγαλείου τῆς. Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ Ὀκεανοῦ πολλάκις κατὰ τὰς νύκτας βαθέος σκότους σπινθηροβολεῖ καὶ λάμπει καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἔκτασιν, ὡς ἐὰν ἦτο κεκαλυμμένη μὲ ὑφασμα ἀργύρου ἐκπέμπον ἀπειρίαν ἠλεκτρικῶν σπινθῆρων. Εἰς ἄλλο σημεῖον πάλιν τὰ κύματα ἐκτυλίσσονται, ὡς παμμεγέθεις ὄγκοι διάπυροι ἐκ θείου καὶ ἀσφάλτου. Ἄλλοτε ἡ θάλασσα φαίνεται ὡς ἐκ γάλακτος, τῆς ὁποίας τὸ πέρασ χάνεται εἰς τὸ βάθος τοῦ ὀρίζοντος. Πολλοὶ περιγράφουσιν ἐνθουσιωδῶς τοὺς φωτοβόλους ἀστέρας, οἵτινες κατὰ χιλιάδας φαίνονται ἀναπηδῶντες ἐκ τοῦ βάθους τῆς θαλάσσης, πολὺ ὠραιότερους τῶν λαμπροτέρων πυροτεχνημάτων μας. Ἄλλοτε πάλιν βλέπει τις ὄγκους διαπύρους περιστρεφομένους ὑπὸ τὰ κύματα, ὡσεὶ παμμεγέθεις ἐρυθρὰς ἐκ πυρὸς σφαίρας, ἢ νέφη φωτοβόλα ὡσεὶ ἐκ φωσφόρου, πλανώμενα ὑπεράνω τῶν κυμάτων ἐν μέσῳ βαθέος σκότους. Ἐνίοτε ὁ Ὀκεανὸς φαίνεται κεκαλυμμένος μὲ ἐπενδύτην ἐκ φωτὸς ἀεικινήτου καὶ κυματίζοντος ὀφροειδῶς. Εἰς τὰς θαλάσσας μας ὅταν ταξιδεύη τις μὲ πλοῖον, τὸ ὁποῖον ὠθεῖ οὐρίος ἄνεμος, βλέπει πολλακίς μυρίας φλόγας ἐρυθρὰς καὶ κίττας ἐκ τοῦ σκάφους ἀναπηδῶσας, ὁσάκις τοῦτο διασχίζει τὰ κύματα καὶ ἐξέρχεται τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὑδάτος ἢ ὅταν δελφίνες μακρόθεν παίζουσι καὶ διασχί-

ζουσι τὴν θάλασσαν, ἀφίνουσι ἴχνη τῆς διαβάσεώς των διὰ σπινθηροβολούντος καὶ ἐντατικοῦ λευκοῦ φωτὸς.

Ἡ πρωτίστη αἰτία, κατὰ τὸν Οὐμβόλδον, τοῦ ποικιλοχρόου τούτου φωτὸς εἶναι ἀπειρία θαλασσίων μικροσκοπικῶν ζωῶν πεπρωτισμένων διὰ φωσφορήσεως. Διὰ τοῦ μικροσκοπίου καθωρομένη ἐν τῷ σκότει σταγῶν θαλασσίου ὑδάτος, παρουσιάζει ἀπειρίαν τοιαύτην ζωῶν λαμπυρίζοντων, ὧν τὸ μεγαλύτερον δὲν ὑπερβαίνει τὸ $\frac{1}{10}$ τοῦ χιλιοστοῦ τοῦ μέτρου. Ὅταν τὰ ζωῶνα ταῦτα δὲν ἀναδίδουσι πλέον φῶς, ἀρκεῖ ν' ἀναμίξη τις ὀλίγον οἶνόπνευμα εἰς τὴν σταγόνα τοῦ ὑδάτος, ὅπως ἐρεθιζόμενα φωσφορήσωσιν ἐκ νέου.

Ἄτερος φυσιοδίφης, διῦλισας ἐπανεληλυμμένος θαλάσσιον ὕδωρ, ἀπεχώρισε τὰ ζωῶνα ταῦτα, ὧν 4 ἑκατομμύρια ἐχώρου εἰς ἓν κυβικὸν ἑκατοστόμετρον. Δύναται δὲ νὰ παραβληθῶσι πρὸς τὰ ἠλεκτρισμοῦ πεπληρωμένα νέφη, τὰ τὰς ἀστράπας καὶ τοὺς κεραυνούς παράγοντα.

TIM. A. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙ ΕΣΤΙΝ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΗΘΙΚΟΣ;

Ὡς ἠθικὸς ἄνθρωπος θεωρεῖται ἐκεῖνος, ὅστις, ἀφ' οὗ σταθμίσας πράξιν τινα εὖρεν αὐτὴν δικαίαν, πράττει αὐτὴν μόνον καὶ μόνον διότι βλέπει ὅτι ὀφείλει νὰ τὴν πράξῃ, καὶ διὰ μόνον τὸν λόγον ὅτι εἶνε δικαία.

V. COUSIN.

ΕΠΙ ΤΩΙ ΘΑΝΑΤΩΙ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΤΗΣ Κ^α...

Μὴν κλαῖς, καὶ εἰν' ἀγγελόπουλο,
Δὲν ἦτανε παιδί σου
Ἐνθ' μὲ τ' ἄλλα ἐχόρευε
Παιδιά τοῦ Παραδείσου,
Τὸ μαῦρο ἐπαραστράτησε,
Ἐ τὰ σύγνεφα ἐπλανήθη,
Καὶ σῶπεσε ἔς τὰ στήθη.

Καὶ ὁ Πλάστης ἴσ' ἀν δὲν ἄκουσε
Τ' ὠραῖό του τὴ τραγοῦδι,
Ἐάν εἶδε, ἀφοῦ τὰ ἐμέτρησε,
Πῶς λείπει ἐν ἀγγελοῦδι,
Ἐστειλ' εὐθὺς κάτω ἔς τὴ γῆ
Νὰ πάσουν τὸ παιδί του,
Καὶ τώρα εἶναι μαζὴ του.¹

Κλασσικὸς (-ή, -ὸν), λέξις κοινὴ πασῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν, σημαίνει ἐξαιρετός, ἀξίολογος, ἐντελής, διὸ καὶ μιμητῶσεως ἄξιος κυρίως δὲ εἶνε λέξις λατινικῆ. *Classici* ἐλέγοντο ἐν Ῥώμῃ οἱ εἰς τὴν πρώτην τάξιν ἀνήκοντες πολῖται κατὰ τὴν ὑπὸ Σερούτου Τουλλίου γενομένην διαίρεσιν τῶν πολιτῶν εἰς κλάσσεις (*classes*), ἧτοι τάξεις, ὀρισθεισῶς κατὰ *τίμημα*. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν ἡμέρωσιν τοῦ ἀνθρώπου δὲν συνετέλεσαν ὁμοίως πάντα τὰ ἔθνη, ἀλλὰ τὰ μὲν μᾶλλον τὰ δὲ ἦττον, διεκρίθησαν ὑπὸ τῶν νεω-

τέρων λογίων τὰ δύο ἔθνη τὰ συντελέσαντα εἰς τοῦτο τὰ μάλιστα, οἱ Ἕλληνες καὶ Ῥωμαῖοι, καὶ ὠνομάσθησαν κλασικοί. Ὡσαύτως δὲ καὶ ἡ περὶ αὐτῶν σπουδὴ ὠνομάσθη κλασσική. Λέγονται δὲ καὶ τῶν νεωτέρων συγγράμματα κλασσικά, ἐξαιρέτα ὄντα καὶ δυνάμενα νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς ὑπογραμμὸς ὡς πρὸς τὸν χαρακτῆρα τοῦ λόγου ἢ τὴν μέθοδον.¹

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ὀμιλήσητε σὲς οἱ ἄνθρωποι, χωρὶς ν' ἀποφανθῆτε διὰ μιᾶς: Τρεῖς εἶνε τρεῖς λέξι, τοῦτο εἶνε φρόνιμον, τοῦτο εἶνε καλόν, τοῦτο εἶνε κακόν; Ἀνεζητήσατε εἰς ὅλας τὰς λεπτομερείας τὸ ἀληθὲς αἴτιον πράξεώς τινος; Δύνασθε νὰ ἐκκαθαρίσετε ἐπακριβῶς τὰ αἴτια, ἐξ ὧν προήλθε καὶ ἄτινα καθίστων αὐτὴν ἀναπόφευκτον; Ἐὰν τὰ ἐγνωρίζετε, δὲν θὰ ἦσθε τόσον ταχεῖς καὶ πρόθυμοι εἰς τὰς κρίσεις σας. (Goethe.)

* Αἱ ἔξοχοι θέσεις ὁμοιάζουσι μὲ τὰς κορυφὰς τῶν βράχων. Οἱ ἀετοὶ μόνον καὶ τὰ ἐρπετὰ δύνανται νὰ φθάσωσιν εἰς αὐτάς. (K^x Necker.)

* Ἐξόπλιζον τὰ τέκνα σου κατὰ τῆς ταλαιπωρίας τῶν παρόντων καιρῶν. Παιδεύσον αὐτὰ οὐχὶ πρὸς βίον εὐμαρῆ, ἀλλὰ πρὸς βίον ἀπλοῦν καὶ κανονικόν καὶ πρὸς σπουδαίαν ἐνασχόλησιν· οὐχὶ πρὸς τὰς ἡδονάς, ἀλλὰ πρὸς ὠφέλιμον δραστηριότητα, δι' ἧς ἐν παντὶ τόπῳ καὶ χρόνῳ θέλουσιν εὑρεῖ μέσα ἵνα ζήσωσιν ἀνεξάρτητοι καὶ γίνωσι τῆς ἰδίας αὐτῶν τύχης δημιουργοί. Ἴσως νῦν διαπρέπεις μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν σου τιμαῖς καὶ ἀξιώμασι καὶ πλοῦτῳ· ἀλλὰ δύνανται πάντα τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα ἐν τῇ θυέλλῃ τῶν καιρικῶν περιστάσεων ν' ἀπολεσθῶσι, τὰ δὲ τέκνα σου κατὰ συνέπειαν μεγάλης καταστροφῆς νὰ ὦσιν ἠνάγκασμένα τὸν ἐπιούσιον ἄρτον νὰ ἐπαιτήσωσιν ἐπὶ ξένοις. Διὰ τοῦτο οὐχὶ τὸ τι ἀφίνεις αὐτοῖς, ἀλλὰ τὸ πῶς παρασκευάζεις αὐτὰ ἀποτελεῖ τὴν ἀρίστην κληρονομίαν. (Zschokke.)

* Τὸ ἀργύριον εἶνε μέταλλον ἀχρεῖον, καὶ ἄλλο δὲν τὸ χωρίζει ἀπὸ τοῦς λίθους, πλὴν ὀλίγη πλειοτέρα στιλπνότης· ἀλλ' εἰς τὰς χεῖρας τοῦ γνωρίζοντος νὰ τὸ μεταχειρισθῆ, γίνεται δόξης αἰώνιον ὄργανον. (Κοραῆς.)

ΥΓΙΕΙΝΗ

Ἄερισμός τοῦ κοιτῶνος τῶν ἀρρώστων.

Α'

Τὸ ἀναγκαϊότατον πάντων πρὸς διατήρησιν τῆς ζωῆς εἶναι ὁ ἀήρ· καὶ ὁ ἄνθρωπος εἰς πᾶσαν μὲν ἄλλην στέρησιν δύναται νὰ ἀνθέξῃ ἐπὶ πολὺ, πλὴν τῆς τοῦ ἀέρος· τούτου καὶ ἡ βραχυ-

τάτη ἔλλειψις φέρει εὐθὺς βλάβην ἢ κίνδυνον εἰς τὴν ζωὴν αὐτοῦ. Ἄλλ' ὁ ἀήρ δέον νὰ ἦναι καὶ καθαρὸς· διότι ἐκ τῆς ἀναπνοῆς ἀέρος μὴ καθαροῦ καὶ ὁ ὑγιὲς ταχέως μαραίνεται καὶ νοσεῖ. Ἐκ τούτων εὐκόλως κατανοεῖται ὅποσον ἀναγκαῖος εἶναι τοῖς πάσχουσιν ὁ καθαρὸς ἀήρ, καὶ ὅποση φροντίς εἶναι καταβλητέα ὑπὸ τοῦ νοσοκόμου, ὅπως διατηρῆται ὅσον τὸ δυνατόν καθαρός ὁ ἀήρ ἐντὸς τοῦ κοιτῶνος τοῦ ἀρρώστου· τοῦτο δὲ γίνεται τὸ μὲν ἰσχυρῶς ἀποφυγῆς παντὸς ὅ,τι μολύνει τὸν ἀέρα, το δὲ διὰ τῆς συγγῆς καὶ καταλλήλως γινομένης ἀνανεώσεως αὐτοῦ ἔξωθεν.

Εἰς τὸν κοιτῶνα τοῦ ἀρρώστου δὲν πρέπει νὰ διαμένωσι πολλοὶ ἄνθρωποι, οὔτε νὰ φυλάττωνται ἐν αὐτῷ ἄνηθ' ἵλιον εὐοσμία, ἢ ἀρώματα, ἢ φάρμακα βαρεῖα ἀγαθίδοντα ὀσμᾶς.

Ὁ δὲ ἀερισμὸς τοῦ κοιτῶνος, ἥτοι ἡ ἀνανέωσις τοῦ ἐν αὐτῷ ἀέρος, γίνεται κατὰ δύο τρόπους· ἢ ἐκ τοῦ παραθύρου αὐτοῦ τοῦ κοιτῶνος, ἢ ἐκ τοῦ παρακειμένου τῷ κοιτῶνι δωματίου.

Καὶ τὸ μὲν θέρος γίνεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κατὰ τὸν πρῶτον τρόπον, ἐν τῇ μάλλον καταλλήλῳ πρὸς τοῦτο ὥρα τῆς ἡμέρας· ἀποφευκτέων δηλονότι τῶν περὶ μεσημβρίαν ὥρῶν διὰ τὸ ἵλιον θερμὸν, καὶ τῶν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ἢ πρὸ τῆς ἀνατολῆς διὰ τὸ ψυχρότερον καὶ ὑγρὸν αὐτῶν. Καὶ καθόλου μὲν ἡ ἀνάγκη τοῦ ἀερισμοῦ κανονίζεται κατὰ τὴν φύσιν τῆς νόσου καὶ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἔτους· οὕτω λ. χ. εἰς ἀσθενείας τινὰς τὸ θέρος δύναται νὰ μένῃ τὸ παράθυρον ἀνοικτὸν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, ἐνίοτε δὲ καὶ τῆς νυκτός· πλὴν αἱ περιστάσεις αὐταὶ εἶναι σπανιώταται· καὶ κατὰ κανόνα ὁ νοσοκόμος πρέπει νὰ ἀποφεύγῃ τὸν ἐν ὥρᾳ νυκτός ἀερισμὸν· ἀλλιστα εἰς τόπους τινὰς, ἐν οἷς, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν, ἐπικρατοῦσι διαλείποντες πυρετοί· διότι ὁ νυκτερινὸς ἀήρ συντελεῖ τὰ μάλιστα εἰς τὴν γένεσιν πυρετῶν τοιούτου εἶδους.

Τὸν δὲ χειμῶνα ὁ ἀερισμὸς χρήζει πολλῷ μείζονος προσοχῆς· διότι ἕνεκα τοῦ ἐξωτερικοῦ ψύχους γίνεται ταχύτερα ἢ ἀλλαγὴ τοῦ ἐν τῷ κοιτῶνι ἀέρος καὶ ἐπομένως καὶ ἡ θερμοκρασία τοῦ δωματίου μεταβάλλεται ταχύτερον. Καὶ ἐὰν μὲν ἡ ἡμέρα ἦναι θερμὴ, ἀνοίγεται μέρος τι τοῦ παραθύρου, ἀλλ' ἐπ' ὀλίγον· καὶ περὶ τὴν μεσημβρίαν· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὅμως ἐνεργεῖται ὁ ἀερισμὸς διὰ τοῦ παρακειμένου δωματίου ὡς ἐξῆς· ὁ νοσοκόμος ἀερίζει πρῶτον καλῶς τὸ δωμάτιον τοῦτο, εἴτα θερμαίνει αὐτὸ, καὶ μετέπειτα ἀνοίγει τὴν πρὸς τὸν κοιτῶνα τοῦ πάσχοντος κοινωνοῦσαν θύραν· τοῦτο δὲ ἐπαναλαμβάνεται μέχρι τελείας ἀλλαγῆς τοῦ ἐν τῷ κοιτῶνι τοῦ ἀρρώστου ἀέρος, ἥτοι μέχρις ἂν πᾶς ἔξωθεν ἐρχόμενος μηδεμίαν δύναται νὰ διακρίνῃ ἐν τῷ κοιτῶνι κακὴν ὀσμήν.

1. Ἐκ τῆς Ἑλλην. Ἀρχαιολογίας Α. Σ. Ῥουσσόπουλου.